

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LXX. Confirmatur Decretum Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalium universali adversus hæreticam pravitatem Inquisitioni
Præpositorum, coram Sanctitate Sua habitæ, pro tollendis, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

gregationes, & quovis alios quacumque præ-
eminentia, & potestate fungentes, & functuros,
judicari, & definiti debere: ac irritum, &
inane, quidquid fecus super his a quoquam
quavis auctoritate scienter, vel ignoranter con-
tigerit attentari. Non obstantibus præmissis, &
quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinatio-
nibus Apostolicis, & quibuscumque Decretis in
genere, vel in specie, aut alias in contrarium
præmissorum quomodolibet concessis, confirma-
tis, & innovatis, cæterisque contrariis quibus-
cumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præ-
sentium Literarum transcriptis, seu exemplis,
etiam impressis, manu Præfecti, & Secretarii
præfatæ Congregationis subscriptis, & sigillo
ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus
fides habeatur, quæ ipsis presentibus haberetur,
si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
rem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii
MDCCLVII Pontificatus Nostri anno decimo-
septimo.

Cajetanus Amatus.

Sumptuum
fides.

Dat. die 18.
Januar. 1757.
Pontificatus
XVII.

LXX.

Confirmatur Decretum Congregationis Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalium universali ad-
versus hæreticam pravitatem Inquisitioni Præ-
positorum, coram Sanctitate Sua habitæ, pro
tollendis conciliandisque diffidiis & contro-
versis, inter nonnullos Antifites Indiarum Oc-
cidentalium, & Missionarios Societatis Jesu,
exortis, super concessione Dispensationum
Matrimonialium, juxta facultates ab Aposto-
lica Sede utrique concedi solitas.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Um Venerabilis Frater Noster Joachimus
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Por-
tocarrero nuncupatus Episcopus Sabinensis, no-
mine Carissimi in Christo Filii Nostri Ferdi-
nandi Hispaniarum Regis Catholici, cujus re-
gii negotiis apud Nos & Apostolicam Sedem
agendis præest, Nobis exposuerit, obortis qui-
busdam dubiis circa facultates concedendi Dis-
pensationes Matrimoniales, quibus Dilecti Fi-
lii Presbyteri Societatis Jesu, Missionarii per
Indias Orientales & Occidentales constituti,
ex Apostolicæ Sedis Indultis gaudere dicun-
tur, & circa hujusmodi facultatum usum &
exercitium; ad removendas diffensiones inter
eosdem Presbyteros Missionarios, & Ordina-
rios locorum, sedandosque conscientiarum &
animorum motus, Nostram ejusdemque Apo-
stolicæ Sedis definitionem magnopere exoptari;
cumque, præter urgens pastoralis curæ
& sollicitudinis debitum, quo ad hujus præ-
sertim generis officia impellimur, gratissimum
Nobis accidat iustus semper & æquis præfati Catho-
lici Regis votis obsecundare; statim propo-
sitæ materiæ discussionem demandavimus Con-
gregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.
R. E. Cardinalium, in rebus Fidei, aliisque
Sancti Officii nuncupati negotiis Generalium
Inquisitionum; haud tamen propterea refugien-
tes laborem studiumque singula per Nos ipsos
inspicendi atque discutendi. Itaque coacta coram
Nobis die 29. Julii elapsi anni 1756 præ-
dictorum Cardinalium Congregatione, auditis
etiam prius Consultoribus, tum Sacræ Theo-
logiæ Magistris, tum Canonici Juris Peritis,

capte editæque fuerunt sequentes resolutiones,
distinctim expressæ in infra scripto Decreto, quod
ipsi jam tum approbavimus & confirmavimus,
cujusque tenor talis est, videlicet.

DECRETUM.

Cum olim R. P. Ignatius de Padilla, quo
tempore Civitati Sancti Dominici in Insu-
la Hispaniola Indiarum Occidentalium præerat
Archiepiscopus, complures excitasset controver-
sias adversus Presbyteros Societatis Jesu, circa
Dispensationes Matrimoniales, quibus nimirum
ipsi, in vim specialium facultatum sibi, ut asse-
rebant, competentium, cum Neophytis Indiarum
Orientalium & Occidentalium, super im-
pedimentis Matrimonii dirimentibus, & antea
dispensaverant, & adhuc dispensare pergebant;
cumque subinde R. P. Joseph Moreno Curiel,
qui, postquam præfatus R. P. Ignatius ad Ec-
clesiam Jucatanensem in Indiis Occidentalibus
Hispanicis sitam translatus fuit, eidem in Ar-
chiepiscopatu Sancti Dominici successit, illius
actionem ea de re studiumque profectus fue-
rit; ut hujusmodi controversiis quantocius fi-
nis imponatur, infra scripta dubia proposita, dis-
cussa, & dirempta sunt a Sanctissimo N. D.
BENEDICTO PP. XIV. feliciter regnante, audi-
ta prius sententia & consilio Reverendissimorum
DD. Cardinalium Generalium Inquisitionum in
Congregatione coram Sanctitate Sua habita die
29. Julii anni 1756.

Dubia autem proposita sunt, quæ sequuntur:
Primum, an facultates in Apostolicis Brevis
concessæ Presbyteris Societatis Jesu, qui Missio-
narium munus per Indias exercent, atque illæ
potissimum, quæ Matrimoniales Dispensationes
respiciunt, ad eas Provincias protendantur &
loca, quæ pluribus abhinc annis ad Sanctam
Catholicam Religionem redacta sunt, in quibus
reperiuntur Infideles aliunde profecti, &
ultra Christi Fidem amplexi; adeo ut Missionarii
operam studiumque suum impendant, non qui-
dem in iis ad Sanctam Religionem convertendis,
sed tantummodo in ipsam Christianæ Do-
ctrinæ institutionibus, rectisque moribus infor-
mandis.

Secundum: quatenus memoratæ facultates ad
hujusmodi Regiones protendantur, ac præsertim
facultas concedendi Dispensationes quoad præ-
dictorum Matrimonia exerceri valeat; an id ita
accipiendum sit, ut concessa dicatur auctoritas
dispensandi super impedimentis publicis pro foro
externo, tum ante, tum post contractum
Matrimonium.

Tertium: an posita extensione facultatum ad
publica quoque impedimenta pro foro externo,
& in casibus contrahendi, æque ac jam con-
tracti, Matrimonii, hujusmodi facultatibus uti
possint Missionarii per ea loca, in quibus Epi-
scopus Diocesanus easdem obtinet facultates sibi
ab Apostolica Sede peculiaribus Indultis con-
cessas.

Quartum: etsi possent Missionarii Dispensa-
tiones concedere, suisque uti facultatibus etiam
pro foro externo, an tamen id ipsis præstare liceat
sine prævia summaria Informatione, coram
Notario, locique Vicario capta, ad comprobandas
dispensationis causas, & impedimentorum qualitates;
an potius satis ad id habenda sit verbalis
& extrajudicialis instructio seu informatio.

Quintum: an, quatenus hujusmodi facultates
concessæ tantummodo dignoscantur Missionariis
ad laborantibus pro conversione Infidelium, &
non aliis; revalidanda sint Matrimonia celebrata
in vim dispensationum, quas pro exteriori foro
indulissent Missionarii illi, qui in tradendis Fidei
rudimentis, informantisque moribus solummodo
exercentur.

Hæc editum
ab ea decre-
tum.

Occasio
abortus con-
troversiæ re-
centetur.

Dubia pro-
posita in
Congreg.

Catholici
Regis studiū
pro tollendis
diffidiis inter
Missionarios
Soc. Jesu, &
Ordinarios
locorum in
Indiis circa
dispensatio-
nes, quoad
impedimen-
ta Matrimo-
nii, excitatis.

Libentissi-
me a Pontifi-
ce præstita
ad hoc nego-
tium opera,
coacta coram
se Cong. Car-
dinalium S.
Officii.

Nonnulla ad rectam dubiorum resolutionem expendenda praeferuntur.

Et primo, quae vis inest facultatibus dispensandi concessis Missionariis Soc. Jesu.

Qualis esse debeat eorum usum quoad internum externumque forum.

Cum quibus personis dispensare possint.

Primum vero ad propositorum dubiorum decisionem procedatur, summam recensenda sunt ea, quae pertinent ad facultates, quae Presbyteris e Societate Jesu Missionariis, cum pro Orientalibus, tum pro Occidentalibus Indiis, peculiaribus Apostolicis Brevibus tribuantur; exinde enim pendet iusta dubiorum resolutio. Utque res ordine procedat, primo exponetur summa memoratarum facultatum, quoad impedimenta Matrimonii; deinde expenditur concessum jus ipsis facultatibus utendi, tam in interiori, quam in exteriori foro; tertio indicabuntur personae, cum quibus dispensare possunt Missionarii; quarto recensentur loca, in quibus integrum ipsis est praefatis facultatibus uti; quinto denique attingentur quaecumque ad rectum dispensationum usum conferre possunt; atque haec omnia desumuntur ex concessionum Brevibus, a superioribus Romanis Pontificibus, atque etiam a Sanctissimo Domino Nostro feliciter regnante expeditis.

Ducto itaque initio, juxta praestitutam methodum, ab ipsa vi atque substantia facultatum quoad impedimenta Matrimonii concessarum; quum olim facultas amplissime protenderetur ad omnia impedimenta, sive gradus, non vetitos jure Divino, ea in subsequentibus Pontificiis Brevibus nonnihil cohibita fuisse dignoscitur: prohibentur namque modo Missionarii dispensare in primo Consanguinitatis vel Affinitatis gradu (A): excepto tantum primo gradu, etiam recta linea, affinitatis, ex illicita tamen copula resultantis (B). Atque haec quidem omnia, ad hoc ut Fideles Matrimonium inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere possint (C): Quibus verbis tam inita, quam in eunda Matrimonia comprehenduntur.

Proximum est, ut de praefatarum facultatum usu, quoad internum externumque forum videatur. Licet autem facultates in prioribus indultis concessae, ad forum conscientiae restrictae essent, in posterioribus tamen concessionibus ad externum quoque forum ampliate conspiciuntur; ea tamen lege adjecta, ut quibus in locis reperiuntur Ordinarii easdem habentes facultates, ab Apostolica Sede sibi de more concessas, vel absunt ducentis saltem passuum millibus, nequeant Societatis Missionarii suis uti facultatibus pro foro externo. Ordinarii etenim reservata est privativa facultas dispensandi in exteriori, seu judiciali foro; neque datum est Missionariis, ut dispensationes ejusmodi indulgere, concessisque sibi pro foro externo facultatibus uti valeant, praeterquam in iis locis, in quibus nulli adsunt Ordinarii, Episcopi nimirum, seu eorum Vicarii; vel, si qui existant, ultra duas dietas, non minus ducentis passuum millibus inde absunt; aut si praesentes adsunt, vel parum distant, non tamen a Sede Apostolica impetrarunt facultativa dispensandi indulta, quae Patribus Missionariis concessa reperiuntur (D). Ad forum porro conscientiae tantum semper cohibita apparet tributa facultas dispensandi in primo gradu recta linea affinitatis ex copula illicita resultantis, super quo impediendo dispensare permittuntur in occultis, & in foro conscientiae tantum, ac urgentibus iustis causis (E).

Hinc transeundo ad personas, cum quibus Missionarii, sive pro conscientiae, sive pro judiciali foro, juxta praemissa, dispensare possunt; Neophyti quidem hi sunt. Neophytorum autem appellatione, secundum editas & a Summis Pontificibus approbatas resolutiones, non solum intelliguntur ii, qui paulo ante Baptismum susceperunt, sed etiam eorum filii, quamvis in infantia baptizati fuerint; ac insuper ii, qui ex Indo Neophyto, & ex Muliere Europaea, vel ex Europaeo Viro, & Indica Muliere sunt

progeniti, ideoque mixti, seu misti vocitantur. Atque haec sunt omnino personae, cum quibus dispensare possunt Missionarii (F): interdista ipsis quaecumque facultate dispensandi cum Quateronibus & cum Puellibus; cum iis nimirum, qui vel pro una tantum parte ducunt originem ab Indis Neophytis, ideoque dicuntur Quaterones; vel per Proavum, aut Proaviam dumtaxat ab Indis Neophytis trahunt originem, proindeque Puellas appellantur; quum hi Neophytorum nomine seu appellatione contineri non possint, ac consequenter nequeant Missionarii cum illis, sive in foro conscientiae, sive in foro judiciali, super Matrimonii impedimentis dispensare: Eorum enim facultas cohibita est ad Neophytos; quorum nomine veniunt tantummodo ii, qui fuerunt superius designati (G).

Quod spectat ad loca, in quibus Missionarii praefatis dispensandi facultatibus, ut supra, uti possunt, satis perspicua res est, quum Indulta ipsis concessa, utriusque, Orientalis nempe, & Occidentalis, Indiae partes, seu Provincias, aliasque Maris Oceani Regiones, diserte complectantur (H).

Quare nil aliud reliquum est, quam ut ea tradantur, quae ad rectum probatumque Dispensationum usum conferre possunt. In quo sane, praeter exactam observationem eorum, quae superius adnotata sunt, duae potissimum generales regulae servari debent: prima nimirum, ut in omni Dispensatione iusta adsit illius concedendae causa; altera, ut tunc etiam, quum pro exteriori foro conceditur Dispensatio, nihil plane recipiatur, sed omnia gratis fiant (I). Quamvis autem in Brevibus facultativis, quae olim tradi solebant Episcopis & Ordinariis praefatarum Regionum; pro Dispensationibus super impedimentis Matrimonialibus in foro interno externoque concedendis, injunctum iis legere, ut in Dispensationibus pro foro externo indulgendis, Missionariorum consilium exquirerent, quoties hi tam longe non abessent, ut id sine magno incommodo praestari non posset: cum tamen Episcopi subinde petissent se levari hoc onere, quod etsi alius poterat opportunum videri, nunc quidem temporis nonnisi ad serenandas discordias aptum dignoscebatur; ut omnis dissidium & offensionem inter Ordinarios locorum, & Missionarios occasio submoveretur, plena libertas iisdem Ordinariis relicta est dispensandi etiam in foro externo, sublato penitus onere memoratum antea consilium requirendi (K).

Praeterea cum Episcoporum arbitrio concedita reperitur facultas subdelegandi idoneos probatosque Sacerdotes, qui pro ipsis Episcopis subdelegantibus, in remotioribus Dioecesium locis, Dispensationes concedant pro exteriori seu judiciali foro (L); ad conservandam eo magis inter Episcopos & Missionarios animorum consensionem, statutum est, ut, si pro iis locis nulli deputati reperiantur Vicarii, vel absint spatio ducentorum milliariorum, non possint ab Episcopis alii subdelegari Sacerdotes, quam qui ab Apostolica Sede habent dispensandi facultatem; hi autem soli consueverunt esse Missionarii.

Denique ad rectum usum facultatum dispensandi, adnotasse juvabit, facultatem dispensandi in foro conscientiae perpetuo concessam esse; eam vero, quae ad sortum judiciale spectat, intra viginti annorum curriculum esse cohibitam (M). Cumque juxta receptam praxim, soleat hujusce facultatis confirmatio indulgeri, omnino necesse est, ut Missionarii hac in re sibi provide consulant, non redigentes ad supra propemodum statuti termini momenta cogitationem & curam petendae confirma-

Loca, in quibus dispensandi facultate uti possunt.

Iusta debet subesse causa dispensationis, & omnia gratis expedienda.

Ordinarii locorum in dispensationibus concedendis non tenentur Missionariorum consilium exquirere.

In quo casu teneantur Episcopi subdelegari Missionarios pro elargiendis dispensationibus.

Quamdiu facultas dispensandi in Missionariis duret.

tionis;

tionis; ne periculum subeant, vel nullitatis actus, si quid efficiant post elapsam facultatum terminum, vel fraudandi pauperes Christifideles opportunis malorum remediis, quatenus eo deveniant, ut hujusmodi facultatibus amplius uti non valeant. Hæc sunt, quæ in Apostolicis Constitutionibus San. Mem. Pii IV. Pont. Max. aliorumque ipsius Successorum, & in Pontificiis Brevis Clementis IX. Alexandri VIII. Clementis XI. Clementis XII., & Sanctissimi Domini Nostri BENEDICTI XIV. feliciter Regnantis, continentur; quibusque, ut par est, observatis ac respective perpenas, non solum omnes submoventur controversiæ, verum etiam facilis evadit & obvia responsio ad Dubia, quæ ad Sacram Congregationem examinanda ac dirimenda transmissa fuerunt.

Primo itaque Dubio, quo quæritur, an facultates concessæ Presbyteris Societatis Jesu Missionariorum munus per Indias obeuntibus, & nominatim illæ, quæ Dispensationes Matrimoniales respiciunt, ad ea protendantur loca & provincias, in quibus non alii reperuntur Infideles, quam qui aliunde venerunt, Christi que fidem ultro amplexi sunt; affirmativum redditur responsum, ad formam tamen Brevis, & Constitutionum Apostolicarum, quæ superius indicatæ fuerunt.

Secundo itidem Dubio, quo quæritur, an quatenus facultates ad memorata quoque loca protendantur, eadem comprehendant Dispensationes Matrimoniales super impedimentis publicis, pro foro externo, tam ante, quam post contractum Matrimonium, concedendas; affirmative respondetur, juxta tamen disposita in Apostolicis Brevis superius indicatis.

Tertio Dubio, quo exquiritur, an Missionarii præfatis facultatibus uti possint in iis locis, in quibus Diocesani Episcopi similes obtinent facultates; respondetur, posse eos uti memoratis facultatibus, pro foro externo, tam in Matrimonii contractis, quam in contrahendis dispensando, in iis tamen locis, in quibus non existunt Ordinarii similibus facultatibus instructi, vel absunt ultra duas dietas, non minus ducentis millibus passuum, juxta id, quod itidem in Brevis & Constitutionibus Apostolicis cautum reperitur.

Quarto, quo definiendum proponitur, num in iis casibus, in quibus possunt Missionarii dispensare in judiciali foro, hoc ipsis præstare liceat sine prævia summaria informatione coram Notario & Vicario loci capta, ad comprobendam Dispensationis causam & impedimenti qualitatem, vel potius sufficere dicenda sit verbalis & extrajudicialis informatio; responsum est, nihil esse innovandum; &, quoniam superioribus temporibus sufficiens visa est moralis certitudo tum causæ dispensandi, tum obstantis impedimenti, quantumvis judicialibus documentis non innixa, factus esse, ut eadem methodus in futurum quoque tempus retineatur.

Ad quintum denique Dubium, respiciens convalidationem Matrimoniorum, de qua quærebatur sub hypothese eorum nullitatis, desumptæ ex defectu facultatum in iis, qui Dispensationes concesserunt ad ea Matrimonia inenda; quum ex data superius responsione ad primum dubium satis deprehendere liceret, hujusmodi positionem, seu hypothese non subsistere, nullus relinquatur respondendi locus.

Hæc itaque sunt responsa data, seu resolutiones capte in Congregatione Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum habita coram Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO PP. XIV., quas Sanctitas Sua, prævio maturo examine, approbavit & confirmavit; volens easdem, ad ma-

jorem solemnitatem, Apostolicis literis in forma Brevis roborari; præcipientque, ut, quoties casus confirmandi hujusmodi facultates obveniret, imposterum confirmatio non concedatur, nisi præmissa feria adnotatione temporis, quo indultum antea concessum fuerat, ut ita deprehendatur, an constitutus in eo terminus sit elapsus, exindeque valeat hac super re opportune provideri: Ac denique injungens omnibus Ministris seu Officialibus utriusque Secretariæ, videlicet Brevis Secretorum, & Congregationis de Propaganda Fide, ut sive nova fiat concessio, sive confirmatio facultatum jampridem obtentatum indulgeatur Missionariis Societatis Jesu, tam concessio, quam confirmatio, ad normam eorum: quæ præfati Decreto exposita sunt, atque statuta, in omnibus & per omnia redigantur & conformentur.

Monumenta, quibus innixa sunt ea, quæ in supradicto Decreto SSmi D. N. BENEDICTI Papæ XIV. statuuntur.

(A) **I**N quocumque, seu quibusvis, non tamen in primo, Consanguinitatis vel Affinitatis gradibus: Ita legitur in Brevis San. Mem. Alexandri PP. VIII., quod incipit: *Animarum saluti*: quod est 14. in ordine Tom. IX. novissimi Bullarii Romæ impressi §. 9. *

(B) *In primo gradu etiam rectæ lineæ ex copula illicita resultantis*: Hæc sunt verba Brevis San. Mem. Clementis PP. XII., quod incipit: *Cum dudum*: & est 142. in ordine, Tom. XIV. * citati Bullarii §. 2.

(C) *Ut Matrimonium inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere valeant*: Ita legitur in Brevis Summorum Pontificum Alexandri VIII., Clementis XII., & aliorum.

(D) *Præterea ejusdem Societatis Jesu Provincialibus, vel ab eis deputandis Presbyteris, cum Neophytis Provincialium utriusque Indiæ, aliarumque Maris Oceani Regionum, in quibus inter Infideles Fideles existunt, & non adsunt Ordinarii similes facultatem habentes, vel ultra duas dietas existunt, in quocumque, seu quibusvis, non tamen in primo, Consanguinitatis, vel Affinitatis gradibus, vel alias, conjunctis, seu se attinentibus, ut Matrimonium inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere valeant, in foro conscientie tantum, gratis tamen dispensandi; & insuper ibidem, locorum Ordinarii &c. etiam in judiciali foro: in reliquis autem Provinciis præfatis, Ordinariis præsentia destitutis, vel ab eis ultra duas dietas prædictas, non minus ducentis millibus passuum remotis, Provincialibus & Deputatis Presbyteris prædictis cum eisdem Neophytis, non tamen in primo gradu, in utroque foro, gratis dispensandi*: Ita legitur in citato Brevis San. Mem. Alexandri VIII. §. 9. & in citato Brevis San. Mem. Clementis XII. §. 2.

(E) *Cum eisdem Neophytis in primo gradu, etiam rectæ lineæ, Affinitatis ex copula illicita resultantis se attinentibus, ut Matrimonium quoque inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere similiter valeant, in oculis tamen, & in foro conscientie tantum, ac urgentibus justis causis, gratis tamen dispensandi*: Sunt verba citati Brevis San. Mem. Clementis XII. §. pariter 2.

(F) *Et insuper quia a nonnullis dubitatum, seu hæsitatum fuit, an omnes Indigenæ illarum Regionum oriundi & naturales, & Christianorum indigenarum etiam baptizatorum filii, etiam in eorum infantia baptizati, jure Neophyti appellari possint, idcirco tenore earundem præsentium decernimus & declaramus, omnes oriundos seu naturales supradictarum omnium tam Orientalium, quam Occidentalium partium; imo etiam si Æthiopes, Angulani,*

* In hac Editione Tom. VII. Conf. VII. pag. 100. & seq.

* In hac Editione Tom. XV. Conf. CXLVII. p. 3. & seq.

Responsa ad
proposita dubia.

A Pontifice
approbantur.

vel quarumvis aliarum transmarinarum regionum, etiam si Christianorum filii, & in infantia baptizati, vel etiam inter se, vel cum Europæis mixtim progeneri sint, ad concessionis huiusmodi effectum, esse & intelligi debere Neophytos. . . . Quin etiam quia de mixtim progeneris, quos Mixtos vocant, majus dubium accepimus, cum eisdem mixtis, quos similiter ad hunc effectum Neophytos censendos esse decernimus, in gradibus & Matrimonii contractis & contrahendis prædictis, gratis tamen, dummodo non ita facile id fiat, dispensare posse; eisdemque Presbyteris facultatem desuper concedimus opportunam: Verba sunt citati Brevis San. Mem. Alexandri VIII. §. 16., in quo etiam confirmatur similis alia præcedens Constitutio San. Mem. Clementis PP. IX. quæ incipit: *Animarum salutis*: expedita die 8. Januarii 1669.

(G) Proposito in generali Congregatione Cardinalium Generalium Inquisitorum habita feria IV. die 2. Junii 1618. sequenti dubio: *An appellatione Neophytorum Indi solum noviter conversi comprehendantur; an non etiam qui sunt originarii per omnes eorum lineas, qua pro una duntaxat parte ab illis originem trahunt, vulgo Quarterones appellati; & an comprehendantur, qui octavam partem per Proavum & Proaviam, & sive ab alterutro, sive ab utroque habeant, vulgo Pucuelles nuncupati*: Huic dubio responsum fuit: *Non comprehendendi Quarterones, multoque minus Pucuelles*: Hoc Congregationis Responsum confirmatum subinde fuit, instante Rege Catholico, una cum aliis Declarationibus, a San. Mem. Clemente PP. XI. in suis Apostolicis literis expeditis in forma Brevis die 29. Aprilis 1701. & iterum aliis literis Apostolicis in forma Brevis expeditis a Summo Pontifice BENEDICTO XIV. die 17. Julii 1748.

(H) Verba Brevium pro re, de qua nunc agitur, sunt comprehensiva omnium tam Orientalium, quam Occidentalium partium, & etiam Æthiopicarum, Angolanorum, & quarumvis aliarum transmarinarum Regionum: Id colligitur ex præcitatæ verbis contentis in Brevis San. Mem. Alexandri VIII. §. 16.

(I) Verbum: *gratis*: reperitur in omnibus Apostolicis literis, & concessionibus ad hanc materiam spectantibus.

(K) Feria IV. die 3. Maii 1752. Lecto Memoriali, in quo Procurator Generalis Societatis Jesu postulabat renovationem facultatum extraordinariorum in forma Brevis, quæ ab anno 1734. a San. Mem. Clemente XII. ad annos viginti pro Missionariis ejusdem Societatis prorogate fuerant, Eminentissimi ac Reverendissimi DD. Cardinales Generales Inquisitores dixerunt: *Pro gratia renovationis Brevis, dempta tamen clausula, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit; & est, quæ sequitur: Et insuper locorum Ordinariis, ut de Presbyterorum eorumdem, tamquam Adjutorum & Assessorum suorum, in locis præfatis, & ubi eorum commode haberi poterit copia, consilio, & cum illis, etiam in judiciali foro*: Et Feria V. die 4. ejusdem mensis in consueta Audientia per R. P. Assessorem S. Officii a Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papa XIV. habita, Sanctitas Sua benigne annuit pro renovatione Brevis, dempta tamen clausula, ut supra. Hoc Decretum communicatum fuit per R. P. Assessorem S. Officii, R. P. Secretario Sacræ Congregationis de Propaganda Fide sub eadem die quinta Maji 1752.

(L) Diciturque Ordinariis alios Presbyteros idoneos a se prius approbatos, in locis, ubi non ad sint Missionarii similem facultatem habentes, quoad præmissa in sui locum subdelegandi, licentiam & facultatem auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus & impertimur: Ita legitur in citato Brevis San. Mem. Clementis PP. XII. §. 2.

(M) In Brevis Apostolico San. Mem. Pii IV. expedito die 15. Junii 1563. habentur hæc verba: *In foro conscientie tantum perpetuo*: Prorogatio ad annos viginti pro foro externo legitur tam in hoc, quam in aliis subsequentium Summorum Pontificum Brevibus.

§. 2. Nunc autem cupientes, ut ea, quæ prævio tam sedulo accuratoque examine, in præinserto Decreto definita, decisa, & constituta fuerunt, eo semper firmiter subsistant, & serventur exactius, præinsertum Decretum singulaque in eo contenta, auctoritate Apostolica, tenore presentium, confirmamus & approbamus, & quatenus opus esset, eadem illa ex integro, ac in omnibus & per omnia juxta præinserti Decreti seriem & tenorem, dicta Apostolica auctoritate, ac earumdem presentium literarum tenore, statuimus, decernimus, & ordinamus, illisque inviolabilis firmitatis robur adjicimus. Decernentes eadem presentes literas semper firmas, validas & efficaces existere, suisque integros & plenarios effectus fortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, ac respective ab eisdem observari debere; sique in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, dictæque Apostolicæ Sedis Nuntios, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus contrariis forsan, etiam Apostolicis, seu in Synodalibus, aut Provincialibus Conciliis editis Constitutionibus & Ordinationibus, seu per dictas Indiarum Regiones in vectis usibus & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictarum Regionum Ecclesiis, etiam Metropolitanis, earumque Præsulibus, seu cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam præfate Societatis Jesu, Missionibus, & Presbyteris Missionariis, in genere, aut in specie, etiam ad Regum, aliarumque sublimium Personarum instantiam, seu quorumcumque meritorum intuitu, sub quacunque forma concessis, ac sæpius confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores presentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transfumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris, die XXVII. Januarii MDCCCLVII. Pontificatus Nostri anno Decimo-septimo.

Cajetanus Amatus.

Decretum huiusmodi Apostolicæ auctoritatis munimine roboratur.

Quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Sumptuum fides.

Dat. 27. Januarii 1757. Pont. XVII.